

het visserijblad

Vrijdag 28 februari 1975 — Nr. 9

ABONNEMENTEN : BINNENLAND 1 JAAR 1000 FR. — 6 MAANDEN 500 FR. — 3 MAANDEN 250 FR. — BUITENLAND 1100 FR. — HOLLAND 70 GULDEN — REDAKTIE, BEHEER, PUBLICITEIT EN DRUKKERIJ : H. BAELS-KAAI 30, OOSTENDE — TEL 70.77.13/70.77.14 — P.C.R. 41.89.87 — H.R.O. 25202 — DIREKTEUR P. VANDENBERGHE

DE HULP AAN DE VISSERIJ EN DE E.E.G.

Tussenkoms t van de Franse en Hollandse regeringen

WAAR WIJ ZIEK ZIJN

In ons vorig nummer hebben we er op gewezen dat de toestand in de Belgische visserij zeer slecht wordt. Verschillende reders hebben hun schepen opgelegd, een paar anderen zijn reeds failliet verklaard en nog veel anderen zitten met honderd duizenden franken schuld.

Als we dan anderzijds zien in welke mate de Hollandse regering voor 1974 is tussengekomen voor de brandstof, nl. 42 centiemen van 1-1-1974 tot 1-8-1974 en 72 centiemen vanaf die datum tot 31-12-1974 en dat vergelijken met wat de Belgen, gelukkig nog dank zij de tussenkoms t van de minister van Landbouw en zijn departement kregen, dan mogen we zeggen dat de Belgische visserij stiefmoederlijk behandeld werd en dat ons departement van Economische Zaken tot nu toe, in tegenstelling met wat ons gepredikt werd, alleen de grote brandstofmaatschappijen heeft bevoordelgd. Immers de maximum prijzen zijn vastgelegd. Dat wil zeggen dat de kleine verdeler en verbruikers, zowel te lande of ter zee, de maximumprijzen moeten of zullen betalen en dat grote maatschappijen en grote reders veel lager prijzen toebedeeld worden, zodat de werkelijk benadeelden de kustvisser en de middenslagreders zijn, die geen grote hoeveelheden ineens afnemen.

EN ER IS MEER

Een reder die veel schulden af te korten heeft en dus zwaar in het krijt staat bij zijn leverancier, moet meer per liter betalen dan een ander, die het geluk heeft zijn brandstof nog te kunnen betalen.

Er zijn zelfs reders die vooraf hun mazout betalen, maar hun andere schulden laten oplopen ,om bij andere leveranciers een put te maken..

Vorige week vergaderde de E.E.G. commissie om de toestand te bespreken vooral als gevolg van de opstandige beweging van de Franse Visserij. De Franse vissers hadden reeds een paar weken geleden bedreigingen laten kennen.

Vorige week dinsdag, geen voldoening bekomen hebbend, begonnen ze met een blokkade van Boulogne om de woensdag ook te Duinkerke, Dieppe, Le Treport en Calais, hetzelfde te doen. Ook vrachtwagens met vis uit België en Holland werden tegengehouden en de ladingen werden eenvoudig op de weg gegooid.

Dat onze Belgen op gebied van solidariteit daar een lesje aan nemen. Deze vissers vegen hun zolen aan de E.E.G. verbintenissen en eisen de stopzetting van de invoer uit Denemarken en Holland.

Dergelijk standpunt bijtreden is onverenigbaar met het gezond verstand en de Europese gedachte, maar ze heeft aanleiding gegeven op Frans nationaal vlak, tot een financiële steun.

Donderdag immers heeft de Franse minister van Vervoer, Marcel Cavaille, na vijf uur onderhandelen met de vertegenwoordigers van vissers en reders, er in toegestemd het subsidiebedrag dat aanvankelijk op 28 miljoen Franse nieuwe frank was gesteld tot 63 miljoen frank te verhogen, wat gelijkstaat met meer dan 500 miljoen Belgische frank.

Weliswaar is de Franse visserijvloot veel groter dan de Belgische, maar bij het Franse koren, zit ook geweldig veel kaf aan de kusten ,welke nauwelijks zelfs als artisanaal kan bestempeld en eerder onbeduidende bootjes mogen genoemd worden.

ZEER GOEDKOPE VIS

Het is anderzijds een feit dat de prijzen van de vis, vergeleken bij vorig jaar en twee jaar geleden, veel lager liggen, niettegenstaande de aanvoer ook een paar miljoen kg lager lit en de invoer noch de uitvoer zijn verhoogd.

We beleven in Europa ,dus ook in België, een economische recessie, waaruit blijkt dat er minder verbruik is van vis omdat ze te duur is voor de beurs van burger en werkman en eieren, kip en konijn toelaten veel goedkoper te leven.

Daarenboven zitten in Duitsland, Engeland, Denemarken en Noorwegen enorme stocks diepgevroren vis.

HOE VERKLAART MEN ANDERZIJDS DAT DE VIS IN FRANKRIJK ZEER GOEDKOOP IS ?

Eerst en vooral is Frankrijk een landbouerland, waarvan de voortbrengst groot en goedkoop is, (vee, pluimvee, eieren, enz.....)

De weken die voorbij zijn en deze die kwamen zijn daarenboven gekenmerkt door geweldig veel verlofdagen, waarvan een week naar het Zuiden, een week te Parijs en omgeving en een week in het Noorden in karnaval en sneeuw. De sneeuwvakanties beginnen meer en meer ingang te vinden, bijgevolg enorm minder verbruik en een grote weerslag op de markt.

Met al deze factoren en vooral met de geweldige economische recessie in gans Europa, dient rekening gehouden bij het verbruik van vis.

Weliswaar is er, zoals we reeds schreven, een minimumprijs. MAAR DIE IS GEEN LEEFBARE PRIJS VOOR DE VISSERIJ EN ALLEEN EEN BODEM OM ERGER TE VOORKOMEN. DEZE BODEMPRIJS IS NOOIT BEHOORLIJK AANGEPAST.

VIS IS AAN DE BRON VEEL GOEDKOPER DAN VLEES. Het volstaat vast te stellen dat veertien dagen geleden meer dan 50 duizend kg verse Deense kabeljauw op de Oostendse markt geen 24 fr. per kg haalde om ze dan achteraf in winkels aan 80 tot 100 fr. te zien verkopen, om te zeggen dat hier een leemte, een vraagstuk op te lossen is. Deze week had men levend verse kabeljauw ter vismijn niet hoger dan 20fr per kg. De prijs tussen visser en verbruiker moet beter kunnen opgevangen.

Hoe ?

Waar zijn de groot-warenhuizen ? Heeft men met deze reeds op hoog niveau onderhandeld.

Hebben de verantwoordelijken voor de propaganda voor een groter visverbruik daaraan reeds gedacht en onderhandeld ? Waar blijft de Rederscentrale om langs TV en Radio de aanvoeren van bepaalde soorten en hun prijzen bekend te maken zoals in Frankrijk ? Er wordt veel gepraat, maar weinig gehandeld.

Want het is niet de grossist aan de kust welke dient de steen gegooid. Het zijn de talrijke en zware onkosten van lonen, vervoer, verpakking en weten wat met het overschot doen, welke problemen stellen, welke alleen op hoog en omvangrijk niveau kunnen besproken en tot een beter resultaat kunnen leiden in het belang van het verbruik en de visser.

Ondertussen zijn we niet alleen benieuwd te weten wat op E.E.G. vlak zal gedaan worden om ook de minimumprijzen te verhogen en de rederij leefbaar te houden, maar zal België nog lang wachten om zijn visserij er bovenop te houden ?

Of zullen we wachten tot de helft van de reders een put heeft gegraven waaruit ze niet meer kunnen gered worden.

Onze Rederscentrale schijnt ook nog steeds te dokteren aan een witboek, aan het verdelen van verantwoordelijkheden en lijdt ondertussen geweldig aan daadkracht ,hoe goed de bedoelingen ook kunnen zijn van de weinigen die er zich voor willen inspannen.

Maar daarmee is de visserij niet gered.

P. VANDENBERGHE